

Neviim (prophètes) - Josué

Chapter 14

- 14,1 ואלה אשר נחלו בני-ישראל, בארץ כנען--אשר נחלו אותם, אלעזר הכהן ויהושע בן-נון, וראשי אבות המטות, לבני ישראל.
- 14,2 בגורל, ונחלתם, כאשר צוה יהוה ביד-משה, לתשעת המטות וסצי המטה.
- 14,3 כי-נתן משה ונחלת שני המטות, וסצי המטה, מעבר, לירדן; וללויים--לא-נתן ונחלה, בתוכם.
- 14,4 כי-היו בני-יוסף שני מטות, מנשה ואפרים; ולא-נתנו חלק ללויים בארץ, כי אם-ערים לשבת, ומגרשיהם, למקניהם ולקנינים.
- 14,5 כאשר צוה יהוה את-משה, כן עשו בני ישראל; ויחלקו, את-הארץ. {פ}
- 14,6 ויגשו בני-יהודה אל-יהושע, בגלגל, ויאמר אליו, כלב בן-יפנה הקנזי: אמה ידעת את-הדבר אשר-דבר יהוה אל-משה איש-האֱלֹהִים, על אדומי ועל אדויתני--בְּקִדְשׁ בְּרוּעַ.
- 14,7 בן-ארבעים שנה אנכי, בשלח משה עבד-יהוה אתי מקדש ברוע--לרגל את-הארץ; ואשב אתו דבר, כאשר עם-לבבי.
- 14,8 ואחי אשר עלו עמי, המסיו את-לב העם; ואנכי מלאתי, אפרי יהוה אֱלֹהֵי.
- 14,9 וישבע משה, ביום ההוא לאמר, אם-לא הארץ אשר דרכה רגלך בה, לך תהיה לנחלה ולבניך עד-עולם: כי מלאת, אפרי יהוה אֱלֹהֵי.
- 14,10 ועמה, הנה היתה יהוה אותי כאשר דבר, זה ארבעים וסמש שנה מאז דבר יהוה את-הדבר הזה אל-משה, אשר-הלך ישראל במדבר; ועמה הנה אנכי היום, בן-סמש ושמנים שנה.
- 14,11 עודני היום חזק, כאשר ביום שלח אותי משה--כחתי אז, וכחתי עתה: למלחמה, ולצאת ולבוא.
- 14,12 ועמה, תנה לי את-הקר הזה, אשר-דבר יהוה, ביום ההוא: כי אמה-שמעת ביום ההוא כי-ענקים שם, וערים גדולות בצרות--אולי יהוה אותי והורשתיים, כאשר דבר יהוה.
- 14,13 ויברכהו, יהושע; וימן את-חברון לכלב בן-יפנה, לנחלה.
- 14,14 על-כן קימה-חברון לכלב בן-יפנה הקנזי, לנחלה, עד, היום הזה--וען, אשר מלא, אפרי, יהוה אֱלֹהֵי ישראל.
- 14,15 ושם חברון לפני קבית ארבע, האדם הגדול בענקים הוא; והארץ שקטה, ממלחמה. {פ}